

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: **hortiterapia**

Wymiar kształcenia (sem.): dwa semestry

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Aktywność i wysiłek fizyczny w ogrodzie

Cel kształcenia i treści merytoryczne: określenie świadomości wpływu wysiłku fizycznego na poszczególne układy ciała; umiejętności dobrania intensywności wysiłku fizycznego do wieku; znajomość zasad udzielania pierwszej pomocy. Podstawy anatomii i fizjologii człowieka. Substancje energetyczne potrzebne do pracy mięśni podczas wysiłku. Wpływ wysiłku fizycznego na poszczególne układy ciała. Bezczynność ruchowa i proces starzenia się organizmu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): budowę i funkcjonowanie aparatu ruchu człowieka; znaczenie ćwiczeń fizycznych – ich miejsce i rolę w aktywności fizycznej człowieka zdrowego i niepełnosprawnego; podstawy edukacji zdrowotnej, promocji zdrowia; podstawowe zjawiska fizyczne oraz reakcje fizjologiczne zachodzące w ustroju pod wpływem zewnętrznych czynników fizycznych oraz wysiłku fizycznego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać różne formy aktywności fizycznej w planowaniu procesu ruchowego, jednocześnie rozpoznając problemy dysfunkcji ruchowych; zaplanować zajęcia ruchowe o charakterze prozdrowotnym; wykorzystywać podstawowe metody i techniki pomiaru parametrów życiowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): stałego uaktualniania swojej wiedzy z zakresu aktywności fizycznej człowieka, niezbędnej do optymalizacji obciążeń fizycznych osób w różnym wieku; formułowania opinii dotyczących możliwości stosowania ćwiczeń fizycznych u ludzi w różnym wieku; stałego uaktualniania swojej wiedzy z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego, niezbędnej do optymalizacji procesu wydolności fizycznej; stosowania zasad etycznych w pracy z osobami z niepełnosprawnościami.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG18; SP_P7S_WG19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW8; SP_P7S_WG12; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,0.

2. Dekoracje kwiatowe w terapii zajęciowej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z podstawowymi wiadomościami na temat kompozycji florystycznych oraz nabycie umiejętności projektowania zajęć praktycznych z florystyki dla osób objętych programem terapii ogrodniczej. Rodzaje dekoracji florystycznych w terapii zajęciowej. Elementy kompozycji roślinnej. Rośliny ozdobne stosowane w dekoracjach w terapii zajęciowej. Materiały i techniki stosowane w dekoracjach roślinnych. Znaczenie dekoracji roślinnych w programach terapii zajęciowej. Przygotowanie materiałów do wykonywania dekoracji. Techniki stosowane w kompozycjach z kwiatów ciętych, z roślin utrwalonych. Zasady pielęgnacji dekoracji roślinnych. Dekoracje okolicznościowe. Bukiety, kompozycje w naczyniu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rodzaje dekoracji roślinnych wykonywanych w zajęciach ogrodoterapii; podstawowe gatunki roślin ogrodniczych wykorzystywanych w terapii zajęciowej podczas tworzenia dekoracji roślinnych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić zajęcia z czynnej i biernej terapii wykorzystując techniki florystyczne; wybrać odpowiednią technikę, dekorację i dobrać odpowiednie gatunki roślin ogrodniczych do typu niepełnosprawności podczas zajęć terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodoskonalenia i poznawania nowych odmian roślin ogrodniczych i technik florystycznych; świadomego doboru odpowiednich gatunków potrzebnych w zajęciach z biernej i czynnej terapii; brania odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi; dalszego doskonalenia nabytych w trakcie studiów podyplomowych umiejętności.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW17; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 4,0.

3. Drzewa i krzewy w ogrodach specjalnych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z gatunkami i odmianami drzew i krzewów liściastych i iglastych w ogrodach terapeutycznych, wykorzystaniem ich w sylwoterapii, gemmoterapii i floroterapii. Zastosowanie drzew i krzewów ozdobnych w hortiterapii. Charakterystyka drzew liściastych (opis gatunku, odmian, wymagania klimatyczne i glebowe, zastosowanie). Technika sadzenia drzewostanu i przesadzanie starszych drzew lub krzewów. Charakterystyka wybranych krzewów liściastych wykorzystywanych w hortiterapii (opis gatunku, odmian, wymagania klimatyczne i glebowe, zastosowanie). Charakterystyka niektórych drzew i krzewów iglastych (opis gatunku, odmian, wymagania klimatyczne i glebowe, zastosowanie).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe gatunki drzew i krzewów ozdobnych wykorzystywanych w hortiterapii; gatunki drzew i krzewów wykorzystywanych do sylwoterapii, gemmoterapii i floroterapii; zastosowanie, wymagania glebowe i klimatyczne drzew i krzewów ozdobnych; trujące i kłujące gatunki drzew i krzewów.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić zajęcia z terapii biernej; posadzić drzewa i krzewy w ogrodzie terapeutycznym; wybrać gatunki i odmiany drzew i krzewów liściastych i iglastych o znaczeniu terapeutycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodoskonalenia i poznawania nowych odmian drzew i krzewów; świadomego doboru odpowiednich gatunków drzew i krzewów potrzebnych w ogrodach terapeutycznych i w zajęciach z biernej i czynnej terapii; brania odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi; oceny różnorodności i złożoności siedlisk przyrodniczych i dobierania odpowiednich gatunków roślin do warunków glebowych i klimatycznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG3; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WG11; SP_P7S_WG12; SP_P7S_WG15; SP_P7S_WK1; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW17; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK4; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR7; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 5,0.

4. Elementy psychologii klinicznej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: uzyskanie ogólnej orientacji w problematyce chorób i zaburzeń psychicznych oraz zachowań nieprzystosowanych. Znajomość ogólnych prawidłowości relaksacji, która powinna pomóc w prawidłowym planowaniu zajęć z hortiterapii. Wiedza o zakresie stosowalności metod hortiterapii i ich miejsca wśród innych metod terapii.

Różnorodność chorób i zaburzeń psychicznych. Podstawowe jednostki diagnostyczne, ogólna charakterystyka najważniejszych chorób i zaburzeń. Nerwice jako najczęściej spotykane zaburzenia psychiczne, terapia nerwic. Przebieg reakcji stresowej, rola stresu w powstawaniu i utrwalaniu się zaburzeń. Najczęstsze problemy zdrowotne spowodowane stresem – profilaktyka. Mechanizmy fizjologiczne relaksacji. Zastosowanie hortiterapii w relaksacji. Rozpoznawanie poszczególnych symptomów występujących u pacjenta. Wieloosiowy system diagnozowania. Metody zmniejszania napięcia za pomocą relaksacji. Zastosowanie różnego typu bodźców w relaksacji, możliwości zastosowania hortiterapii. Terapia – najważniejsze zagadnienia związane z pomocą terapeutyczną. Autoterapia i psychoprofilaktyka – jak pomagać samemu sobie w trudnościach.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady i normy etyczne, w tym w pracy z człowiekiem z niepełnosprawnością i społecznie niedostosowanym.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów życia osób z niepełnosprawnością i niedostosowanych społecznie, w tym problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny; przestrzegania zasad etyki zawodowej; refleksji na tematy etyczne.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG16; SP_P7S_WG17; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WG22; SP_P7S_WG23; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KK8; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,5.

5. Metodyka pracy z osobami z niepełnosprawnościami

Cel kształcenia i treści merytoryczne: wprowadzenie w teoretyczne i praktyczne podstawy metodyki pracy osób z niepełnosprawnością. Kluczowe pojęcia związane z niepełnosprawnością (ICF - Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia, klasyfikacje WHO, modele niepełnosprawności: medyczny, społeczny, biopsychospołeczny). Rodzaje i specyfika niepełnosprawności: intelektualna, fizyczna, sensoryczna, sprzężona, spektrum autyzmu, zaburzenia psychiczne. Akty prawne regulujące prawa osób z niepełnosprawnościami (Konwencja ONZ, ustawa o zapewnianiu dostępności, prawo oświatowe). Założenia metodyki pracy w różnych kontekstach: edukacja, rehabilitacja, aktywizacja społeczna i zawodowa. Zasady tworzenia indywidualnych planów wsparcia (IPW) i pracy zespołowej z różnymi specjalistami. Bariery w funkcjonowaniu osób z niepełnosprawnością i sposoby ich niwelowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): potrzeby osób z niepełnosprawnością; możliwości rehabilitacyjne i terapeutyczne tych osób; potrzeby uczestników działalności edukacyjnej, rehabilitacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej wykazujących różnorodne zaburzenia w rozwoju; metodykę wykonywania typowych zadań oraz stosowane normy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów życia osób z niepełnosprawnością; dostosować realizowane działania do możliwości psychofizycznych człowieka, na podstawie wiedzy o zaburzeniach rozwojowych; opracować zadania edukacyjne, rehabilitacyjne, wspomagające rozwój dla osoby z niepełnosprawnością; ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej, w tym zadań rehabilitacyjnych i terapeutycznych, na rzecz wspierania rozwoju psychofizycznego i społeczno-emocjonalnego; animować prace nad rozwojem uczestników oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie; motywować osobę z niepełnosprawnością w procesie rehabilitacji, terapii i w innych możliwych obszarach jej aktywności indywidualnej

i społecznej; posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności; przewidywać skutki konkretnych działań pedagogicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): reagowania na potrzeby osób z niepełnosprawnością i uznawania ich autonomii i podmiotowości; wykazywania postaw prointegracyjnej; pracy zespołowej w instytucjach zajmujących się edukacją i rehabilitacją osób z niepełnosprawnością; realizowania zadań wynikających z konieczności współpracy z rodzicami/opiekunami osób z niepełnosprawnością; postępowania w sposób etyczny i profesjonalny; wykazywania postawy refleksyjnej wobec działań edukacyjnych, rewalidacyjnych i wychowawczych; dalszego doskonalenia nabytych w trakcie studiów podyplomowych umiejętności.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG17; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR5.

Liczba ECTS: 3,0.

6. Rośliny przyprawowe, zioła i grzyby w naszym otoczeniu

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie właściwości biologicznych i metod uprawy podstawowych gatunków roślin zielarskich i przyprawowych oraz grzybów prozdrowotnych. Rozpoznawanie i możliwość wykorzystania ich w terapii. Definicja przypraw, ziół. Historia i ich użytkowanie. Znaczenie przypraw i ziół w poprawianiu walorów smakowych potraw i w przemyśle spożywczym oraz w hortiterapii. Sposoby zbioru. Ogólna charakterystyka ziół i roślin przyprawowych, których częścią jadalną jest ziele, liście, nasiona, owoc, korzenie i kłącza. Ogólna charakterystyka najbardziej znanych gatunków grzybów prozdrowotnych. Charakterystyka najbardziej znanych egzotycznych roślin przyprawowych. Prace terapeutyczne związane z roślinami przyprawowymi, ziołami i grzybami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę i znaczenie ziół, roślin przyprawowych oraz grzybów w ogrodoterapii; zrównoważone użytkowanie i ich różnorodność biologiczną.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać poszczególne gatunki ziół, roślin przyprawowych oraz grzybów; rozwiązywać zadania praktyczne z uprawą tych roślin.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): brania odpowiedzialność za możliwość zastosowania w hortiterapii roślin przyprawowych, ziół i grzybów.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WG15; SP_P7S_WK1 SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4, SP_P7S_UW5; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW17; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3 SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 3,0.

7. Rośliny owocodajne w terapii zajęciowej

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie metod pielęgnacji i rozmnażania roślin sadowniczych stosowanych w terapii zajęciowej. Znaczenie pielęgnacji i rozmnażania roślin sadowniczych. Wybór gatunków, wielkości drzew i odmian roślin sadowniczych w terapii zajęciowej. Wpływ zabiegów pielęgnacyjnych na rozwój roślin sadowniczych. Typy koron drzew i krzewów owocowych wolnostojących oraz prowadzonych przy rusztowaniu. Narzędzia i maszyny do pielęgnacji i rozmnażania roślin sadowniczych. Przygotowanie miejsca pod nasadzenia drzew i krzewów owocowych. Formowanie i cięcie drzew i krzewów owocowych w zależności od ich przeznaczenia. Zabiegi pielęgnacyjne poprawiające kondycję drzew i krzewów owocowych oraz jakość uzyskiwanych z nich owoców. Ocena stanu zdrowotnego i wybór metody pielęgnacji drzew i krzewów owocowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu zróżnicowanej pielęgnacji roślin sadowniczych; zagadnienia z zakresu kształtowania krajobrazu z elementami utrzymania roślin sadowniczych

w ogrodach; potrzeby zastosowania zabiegów pielęgnacyjnych roślin sadowniczych w celu prawidłowego ich rozwoju i uformowania.

Umiejętności (potrafi): wybrać odpowiedni sposób pielęgnacji roślin sadowniczych w celu uzyskania wysokiego efektu w zależności od ich przeznaczenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): bezpiecznego i wzorcowego ukształtowania drzewostanu roślin sadowniczych w ogrodach.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW17; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 5,0.

8. Socjoterapia

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie socjoterapii jako formy pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży oraz wsparcia psychologicznego dla dorosłych z wykorzystaniem hortiterapii. Istota socjoterapii i jej powiązania z hortiterapią. Metody i techniki stosowania w socjoterapii. Narzędzia diagnozowania socjoterapeutycznego z wykorzystaniem hortiterapii. Prowadzenie zajęć socjoterapeutycznych z różnymi pacjentami. Pomaganie i wspieranie w procesie socjoterapii. Pokaz zajęć socjoterapeutycznych z zakresu poczucia wartości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę socjoterapii; różnice pomiędzy socjoterapią a hortiterapią; techniki socjoterapeutyczne i hortiterapeutyczne - narzędzia do diagnozowania człowieka; teorię na temat pomagania w procesie socjoterapii i hortiterapii.

Umiejętności (potrafi): zastosować podstawowe techniki socjoterapeutyczne i hortiterapeutyczne; pomagać w grupie socjoterapeutycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań na rzecz potrzebujących osób; pomocy; podnoszenia swoich kompetencji.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG16; SP_P7S_WG17; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WG21; SP_P7S_WG22; SP_P7S_WG23; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KK8; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,5.

9. Terapia zajęciowa

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z klasyfikacją rodzajów, metod, technik i form terapii zajęciowej. Terminologia związana z pracą terapeuty zajęciowego. Poznanie głównych celów hortiterapii. Historia hortiterapii. Dobór zajęć w ogrodzie w zależności od stanu zdrowia. Barwniki roślinne w terapii osób z otępieniem i alzhajmerem (artterapia).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i formy terapii zajęciowej; rodzaje terapii; pojęcia związane z hortiterapią.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać i scharakteryzować formy terapii zajęciowej; dobrać odpowiednie zajęcia do wybranego typu schorzenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego doboru odpowiednich terapii; odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WG13; SP_P7S_WK3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK4; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 3,0.

10. Uzależnienia

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z aktualną wiedzą na temat uzależnień chemicznych (substancjalnych) m.in. alkohol, narkotyki, nowe substancje psychoaktywne, leki, nikotyna oraz nie chemiczne (niesubstancjalne) m.in. hazard, gry komputerowe, kompulsywne Internet/aplikacje. Przegląd metod leczenia uzależnień: terapia strukturalno-strategiczna, behawioralno-poznawcza, Dialog Motywujący. Grupy samopomocowe (AA). Podstawowe informacje nt. profilaktyki i sposobów pomocy rodzinom i bliskim osób uzależnionych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące uzależnienia jako choroby i formy ich leczenia; zagadnienia z zakresu profilaktyki w kontekście współczesnej wizji promocji zdrowia w sferze działań na rzecz rozwoju psychospołecznego (głównie dzieci i młodzieży); zasady diagnozowania problemów uzależnień w różnorodnych środowiskach społecznych.

Umiejętności (potrafi): wzmacniać wrażliwość na psychologiczny aspekt profilaktyki i leczenia chorób uzależnień; usytuować diagnozę obejmującą aktualną sytuację życiową pacjenta/klienta; generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów profilaktycznych na podstawie wybranych treści z promocji zdrowia i profilaktyki w określonych obszarach praktyki edukacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego rozwoju osobistego; rozważnej i niestereotypowej oceny ludzkich zachowań; wykorzystywania i integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu działań edukacyjnych, profilaktycznych i promujących zdrowie i styl życia wolny od uzależnień; brania odpowiedzialności, jaka wiąże się z pomaganiem osobom potrzebującym; zachowywania się empatycznie; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej promującej zdrowy styl życia bez uzależnień.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG12; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG17; SP_P7S_WG19; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW11; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WG23; SP_P7S_UK2; SP_P7S_OU1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR3 SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,5.

11. Rośliny doniczkowe w otoczeniu człowieka

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie roślin doniczkowych wykorzystywanych w terapii biernej jak i czynnej. Znaczenie roślin doniczkowych w życiu człowieka. Rośliny doniczkowe oczyszczające powietrze. Niebezpieczne rośliny doniczkowe. Wymagania uprawowe roślin doniczkowych. Rośliny doniczkowe ozdobne z liści i kwiatów. Zabiegi pielęgnacyjne roślin doniczkowych podczas terapii czynnej. Ściany wertykalne wewnętrzne w placówkach terapeutycznych. Typy sadzonek roślin doniczkowych. Zajęcia terapeutyczne z wykorzystaniem roślin doniczkowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gatunki i odmiany roślin doniczkowych wykorzystywanych w terapii; wymagania uprawowe roślin doniczkowych wykorzystywanych w ogrodoterapii; zastosowanie, wymaganiach glebowe i klimatyczne roślin doniczkowych; trujące, kłujące i parzące gatunki kwiatów.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić zajęcia z terapii biernej i czynnej terapii z wykorzystaniem roślin doniczkowych; posiać, przepikować, posadzić rozmnożyć rośliny doniczkowe; wybrać gatunki i odmiany roślin o znaczeniu terapeutycznym; rozpoznać i dobrać odpowiednie rośliny i zabiegi pielęgnacyjne podczas zajęć z terapii zajęciowej do wybranego typu niepełnosprawności lub dysfunkcji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodoskonalenia i poznawania nowych roślin doniczkowych; świadomego doboru odpowiednich gatunków kwiatów potrzebnych w pomieszczeniach zamkniętych w zajęciach z biernej i czynnej terapii; brania odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi; oceny różnorodność i złożoność siedlisk przyrodniczych i dobierania odpowiednich gatunków roślin doniczkowych do warunków glebowych i klimatycznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW10; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW17; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,0.

12. Edukacja osób z niepełnosprawnością intelektualną

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przekazanie wiedzy z zakresu edukacji osób z niepełnosprawnością intelektualną. Terminologia, klasyfikacje niepełnosprawności intelektualnej, sposób funkcjonowania w społeczeństwie, specjalne potrzeby edukacyjne, specyfika komunikowania się osób z niepełnosprawnością intelektualną, szanse na samodzielne funkcjonowanie (pojęcie integracji, inkluzji edukacyjnej, rewalidacji, autorewalidacji, normalizacji życia osób z niepełnosprawnością intelektualną).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu edukacji dzieci, młodzieży i osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich specjalnych potrzeb.

Umiejętności (potrafi): dostrzegać specyfikę funkcjonowania i potrzeby osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykorzystania zdobytej wiedzy do wspierania osób z niepełnosprawnością intelektualną; wskazywania problemów oraz przedstawiania propozycji ich rozwiązywania samodzielnie i w grupie.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG16; SP_P7S_WG17; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WG22; SP_P7S_WG23; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG21; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KK8; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,5.

13. Geragogika i gerantologia

Cel kształcenia i treści merytoryczne: przybliżenie wiedzy o potrzebach seniorów oraz o problemach, chorobach i kryzysach występujących w fazie starości. Wspomaganie seniorów w ich rozwoju jako wyzwanie geragogiki. Specyfika późnej dorosłości (starości) jako wyznacznik oddziaływań o charakterze terapeutycznym i edukacyjnym wobec osób starszych. Potrzeby, problemy i kryzysy życiowe osób starszych oraz sposoby ich niwelowania na gruncie pracy pedagogicznej i terapeutycznej. Instytucje i organizacje wspierające seniorów. Formy aktywności seniorów i ich walory. Aktywizacja osób starszych. Zasady projektowania i prowadzenia pracy edukacyjnej i terapeutycznej z ludźmi starszymi. Komunikacja terapeuty – starszy podopieczny Przygotowanie do zajęć terapeutycznych z seniorami Specyfika zajęć dla osób starszych: wskazówki do pracy z osobami z zaburzeniami słuchu, z zaburzeniami wzroku, z trudnościami w poruszaniu się, z otępieniem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): potrzeby i problemy osób starszych, w tym seniorów niepełnosprawnych; zagadnienia dotyczące możliwości edukacyjnych, rehabilitacyjnych i terapeutycznych wobec seniorów; specyfikę pracy edukacyjnej z ludźmi starszymi w instytucjach i organizacjach wspomagających osoby starsze.

Umiejętności (potrafi): opracować niezbędne działania o charakterze edukacyjnym na rzecz seniorów, stosownie do specyfiki potrzeb i problemów danej osoby starszej; wykorzystać podstawową wiedzę z zakresu geragogiki w celu analizy i interpretowania problemów życiowych osób starszych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania autonomii i podmiotowości seniora; docenienia znaczenia procesu normalizacji w środowisku ludzi starszych, w tym niepełnosprawnych seniorów.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG18; SP_P7S_WG19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW8; SP_P7S_WG12; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW19; SP_P7S_WG21; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK6; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 2,5.

14. Kwiaty w ogrodoterapii

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z kwiatami wykorzystywanymi w ogrodoterapii. Znaczenie kwiatów w hortiterapii. Wpływ kwiatów na samopoczucie człowieka. Wpływ barwy na psychikę człowieka. Wykorzystanie kwiatów do integracji sensorycznej (SI). Gatunki i odmiany kwiatów w ogrodoterapii (rośliny jednoroczne, dwuletnie, cebulowe, bylinowe oraz trawy ozdobne) – podział ze względu na zastosowanie w ogrodach terapeutycznych i warsztatach. Wymagania klimatyczne i glebowe. Techniki siewu, pikowania, sadzenia, rozmnażania kwiatów w zależności od grupy. Zasady doboru kwiatów podczas przygotowania warsztatów dla grupy (dla osób z niepełnosprawnościami fizycznymi, osób niewidomych i niedowidzących). Zmysły węchu, dotyku, smaku a wybrane gatunki kwiatów. Właściwości lecznicze kwiatów. Kryteria doboru kwiatów do ogrodów specjalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gatunki i odmiany kwiatów i traw ozdobnych wykorzystywanych w hortiterapii; wymagania uprawowe kwiatów (jednorocznych, cebulowych, bulwiastych, bylinowych) wykorzystywanych w ogrodoterapii; gatunki kwiatów i traw ozdobnych wykorzystywanych do integracji sensorycznej; zastosowanie, wymagania glebowe i klimatyczne; trujące, kłujące, parzące gatunki kwiatów.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić zajęcia z biernej i czynnej terapii; wysiać, przepikować i posadzić kwiaty i trawy ozdobne w ogrodzie terapeutycznym; wybrać gatunki i odmiany roślin o znaczeniu terapeutycznym; rozpoznać i dobrać odpowiednie nasiona, kwiaty i zabiegi podczas zajęć z terapii zajęciowej do wybranego typu niepełnosprawności lub dysfunkcji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodoskonalenia i poznawania nowych odmian kwiatów i traw ozdobnych; dobierania odpowiednich gatunków kwiatów i traw potrzebnych w ogrodach terapeutycznych i w zajęciach z biernej i czynnej terapii; brania odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi; oceny różnorodności i złożoności siedlisk przyrodniczych i dobierania odpowiednich gatunków roślin do warunków glebowych i klimatycznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW10; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW16; SP_P7S_UW17; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 5,0.

15. Ochrona roślin w ogrodach terapeutycznych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie sprawców chorób i szkodników roślin wykorzystywanych w hortiterapii. Metody ochrony roślin przed patogenami i szkodnikami zgodne z założeniem celu wykorzystania ogrodu jako miejsca terapii oraz wytycznymi integrowanej ochrony roślin z preferencją metod biologicznych. Projektowanie ochrony roślin w kompozycjach ogrodowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): czynniki chorobotwórcze, patogeny i szkodniki z różnych grup taksonomicznych; uwarunkowania procesu chorobowego oraz szkodliwość mikroorganizmów; biologię szkodników i ich szkodliwość; metody profilaktyki i regulacji nasilenia występowania szkodników i objawów chorób roślin preferowanych w hortiterapii.

Umiejętności (potrafi): analizować zależności między abiotycznymi i biotycznymi czynnikami chorobotwórczymi oraz określić ryzyko występowania patogenów i szkodników roślin w kompozycjach roślinnych różnych stanowisk użytkowania; charakteryzować grupy patogenów i szkodników roślin oraz określić stopień nasilenia objawów chorób i pojawów szkodników; planować i proponować strategię ochrony roślinności przed patogenami i szkodnikami oraz określać skutki zastosowania wybranej metody ochrony roślin w założeniu ogrodowym z uwzględnieniem metod nie chemicznych; rozpoznawać organy roślinne z symptomami chorobowymi i uszkodzeniami powodowanymi przez szkodniki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zarządzania zasobami różnych form użytkowania założen ogrodowych, parkowych, w tym organizowania ochrony roślin zgodnej z uwarunkowaniami prawnymi państwa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8; SP_P7S_WG10; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW5; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UK2, SP_P7S_KK5; SP_P7S_KR6.

Liczba ECTS: 2,5.

16. Projektowanie ogrodów specjalnych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie zagadnień dotyczących planowania przestrzeni terapeutycznej, w tym integracyjnych placów zabaw oraz aktualnych norm dotyczących spraw bezpieczeństwa dzieci. Zasady projektowania, poznanie małej architektury dostosowanej do osób z niepełnosprawnościami, ścieżek i nawierzchni, doboru form roślinnych w ogrodach terapeutycznych. Rodzaje urządzeń zabawowych - przegląd elementów zabawowych dla dzieci na polskim rynku (główni producenci). Współczesne tendencje w kształtowaniu przestrzeni zabawowej dziecka. Planowanie i przygotowanie ogrodu sensorycznego

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu przestrzeni terapeutycznej; zagadnienia z zakresu historii ogrodów terapeutycznych, form zieleni terapeutycznej, zasad kompozycji i programu użytkowego terenów zieleni terapeutycznej; rolę zieleni w terapii.

Umiejętności (potrafi): formułować i rozwiązywać problemy projektowe w kontekście tworzenia ogrodów terapeutycznych; opracować wytyczne w kierunku planowania zieleni terapeutycznej; opracować wstępną koncepcję zagospodarowania przestrzeni terapeutycznej o różnej funkcji i przeznaczeniu; dobrać elementy małej architektury, nawierzchni, oświetlenia; określić grupę użytkowników i dostosować program użytkowy do ich potrzeb.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rozwiązywania problemów projektowych samodzielnie i w grupie; wykorzystania wiedzy w opracowaniu wstępnej koncepcji projektowej; nawiązywania kontaktów z instytucjami w celu zweryfikowania problemu projektowego i przedstawienia idei projektowej; przedstawiania koncepcji zagospodarowania przestrzeni na forum grupy.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG11; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW17; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2, SP_P7S_KK4, SP_P7S_KK5.

Liczba ECTS: 4,0.

17. Praca z dziećmi z nadpobudliwością psychoruchową

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie problematyki związanej ze zjawiskiem ADHD (Zespół Nadpobudliwości Psychoruchowej) i z procesem pedagogicznego wspomagania rozwoju dzieci nadpobudliwych psychoruchowo. Zespół ADHD: obraz kliniczny, kryteria diagnostyczne, współwystępowanie z innymi zaburzeniami, terapia i leczenie. Specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka z ADHD. Zasady i strategie pracy z dzieckiem w środowisku instytucjonalnym. Problem akceptacji dzieci z ADHD.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia związane z zespołem nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (symptomy, przyczyny, powikłania, zaburzenia współwystępujące) oraz psychopedagogicznych metod pracy z dzieckiem z ADHD.

Umiejętności (potrafi): ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk wychowawczych w pracy z dziećmi z ADHD; wykorzystać posiadaną wiedzę pedagogiczną

do rozwiązywania problemów z zakresu wspomagania rozwoju dzieci nadpobudliwych psychoruchowo.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad etyki zawodowej; pogłębionej refleksji nad swoją wiedzą i umiejętnościami praktycznymi; inicjowania działań na rzecz środowiska społecznego ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci.

Symbole efektów uczenia się: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG16; SP_P7S_WG17; SP_P7S_WG19; SP_P7S_WG23; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW12; SP_P7S_UW13; SP_P7S_UW18; SP_P7S_UW19; SP_P7S_KKR1; SP_P7S_KKR3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KKR8.

Liczba punktów ECTS: 2,0.

18. Rehabilitacja w ogrodoterapii

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z zagadnieniami związanymi z rehabilitacją i fizjoterapią z uwzględnieniem zajęć w ogrodzie u dzieci, osoby dorosłej i seniora. Zagadnienia związane z rehabilitacją i fizjoterapią. Historia rehabilitacji, różnice dotyczące fizjoterapii i rehabilitacji, pojęcie prewencji pierwotnej i wtórnej, polska szkoła rehabilitacji, rodzaje oraz metody realizowania rehabilitacji i fizjoterapii. Podstawy anatomii człowieka: rodzaje i podstawowa budowa kości, podstawowe mięśnie – położenie oraz funkcje, podstawowe pojęcia związane z układem nerwowym, układem krążenia krwi, limfy oraz układem oddechowym. Podstawy fizjologii człowieka – biologiczne podstawy rozwoju człowieka, fizjologia wysiłku fizycznego, wpływ wysiłku na organizm człowieka, aktywność fizyczna a zdrowie. Antropologia człowieka. Choroby cywilizacyjne – ich wpływ na zdrowie człowieka oraz wyzwania i ograniczenia jakie stawiają przed człowiekiem, typowe wady postawy spotykane w XXI – skąd się biorą i jakie wyzwania stawiają przed terapeutą.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe jednostki chorobowe i zaburzenia rozwoju występujące u niemowląt i małych dzieci; patologie ruchowe mogące pojawić się w trakcie rozwoju dziecka; wyjaśnia kształtowanie się kontroli postawy ciała, wzorców ruchowych, nawyków ruchowych; podstawowe zasady planowania procesu rehabilitacji; podstawowe jednostki chorobowe pacjentów geriatrycznych.

Umiejętności (potrafi): ocenić prawidłowy i nieprawidłowy rozwój fizyczny dziecka; rozpoznać zagrożenia rozwoju i podjąć działania zmierzające do normalizacji rozwoju; dobrać podstawowe techniki fizjoterapeutyczne do jednostek chorobowych i stopnia zaburzenia rozwoju dziecka; zastosować poznane techniki w trakcie prowadzonej terapii u dzieci i osób starszych; udzielić porady związanej z pielęgnacją pacjenta.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazywania się zrozumieniem problemu, tolerancją i zachowaniem właściwych relacji z pacjentem; samodzielnego i w sposób odpowiedzialny wykonywania zadania przestrzegając właściwych relacji z pacjentem; stawiania dobra pacjenta na pierwszym miejscu; okazywania tolerancji dla zachowań wynikających z podeszłego wieku.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG18; SP_P7S_WG19; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WK4; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW8; SP_P7S_WG12; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK7; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 3,0.

19. Warzywa w ogrodach specjalnych

Cel kształcenia i treści merytoryczne: poznanie roślin warzywniczych wykorzystywanych w hortiterapii. Wkomponowanie roślin warzywnych w strukturę ogrodu. Zasady zakładania i pielęgnacji ogrodów terapeutycznych. Podstawowe wiadomości o strukturze i funkcjach warzywnych ogrodów terapeutycznych. Rośliny warzywne pobudzające poszczególne zmysły człowieka. Funkcje pożyteczne i ozdobne ogrodu warzywnego przy różnych schorzeniach. Walory odżywcze i dekoracyjne roślin warzywnych w okresie wegetacji i po zbiorze. Kompozycje przestrzenne i dobór gatunkowy warzyw. Zakładanie barwnych dywanów, obwódek oraz jednorocznych żywopłotów z roślin warzywnych różnorodność gatunkowa i odmianowa oraz aranżacje warzyw. Sąsiedztwo roślin warzywnych i przyprawowych – jego zalety estetyczne i ochronne. Zabiegi pielęgnacyjne dostosowane do różnych grup wiekowych i schorzeń.

Urządzanie ogrodu warzywno-przyprawowego: wydzielenie zagonów dla różnych grup warzyw, tworzenie podwyższonych zagonów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rośliny warzywnicze i ich rolę w tworzeniu ogrodów terapii; metody, techniki, narzędzia, materiały i ich praktyczne zastosowania pozwalające wykorzystać i kształtować ogrody terapeutyczne oraz prowadzić warsztaty terapeutyczne.

Umiejętności (potrafi): polecić poszczególne gatunki roślin warzywnych do tworzenia rabat w ogrodach terapeutycznych; rozwiązywać zadania praktyczne z uprawą roślin warzywnych w tego typu ogrodach.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): brania odpowiedzialności za likwidację zagrożeń chemicznych oraz propagowanie zdrowego stylu życia.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WG15; SP_P7S_WK1 SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW5; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UW10; SP_P7S_UW14; SP_P7S_UW15; SP_P7S_UW16; SP_P7S_UW17; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_UU2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KK3; SP_P7S_KK5; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3 SP_P7S_KR4; SP_P7S_KR5; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR8.

Liczba ECTS: 5,0.

20. Zielone terapie

Cel kształcenia i treści merytoryczne: zapoznanie z zagadnieniami obejmującymi: terapeutyczne działania lasoterapii, kąpeli leśnych, sylwoterapii, gemmoterapię, floroterapię. Terapeutyczne działanie lasu, techniki oddechu. Sesja terapeutyczna na łonie natury. Wykorzystanie działania roślin w gemmoterapii i floroterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody, techniki i formy zielonej terapii; pojęcia związane z lasoterapią, kąpielami leśnymi, sylwoterapią, gemmoterapią i floroterapią; rośliny ogrodnicze wykorzystywane do zielonej terapii.

Umiejętności (potrafi): scharakteryzować formy zielonej terapii i dobrać odpowiednie zajęcia do wybranego typu schorzenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego doboru odpowiednich terapii; brania odpowiedzialności w zakresie wpływu szeroko rozumianego ogrodnictwa na samopoczucie i zdrowotność ludzi; ciągłego śledzenia zmian zachodzących w hortiterapii i brania odpowiedzialności za wykonane zajęcia; niesienia pierwszej pomocy poszkodowanym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG3; SP_P7S_WG13; SP_P7S_WG10, SP_P7S_WG14; SP_P7S_WG17; SP_P7S_WG20; SP_P7S_WK3; SP_P7S_WK4; SP_P7S_WG15; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW12; SP_P7S_UW17; SP_P7S_UW19; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UK2; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KK3, SP_P7S_KK7, SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR6; SP_P7S_KR7.

Liczba ECTS: 3,0.